

כו:

בכל מערבין פרק שלישי עירובין

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

(א) וי"מ חא. פסדרינן סב. (ב) כ"ה נד. פס. ניר לה. (ג) דף סח. (ד) דף עט.

תורה אור השלם

1. ונתתה הכסף בבק
אשר תאור נפשו בבק
ובצאן ובין ובשכר ובכל
אשר תשאליך נפשך
ואכלת פס לנפיו יי
אלוהיך ושמחת אתה
דבריו יי כד

הנהרות מור"ב
רנשבורג

[א] נפ' היט דקאמיר ר'
יחזק' מלך דמחזק' י'
בבקר אליה דין ג' ג'
פ' כ"ה נד. פס. ניר לה.
ד"ה תמור דנור וכו' וזמ'
ד"ה נפ' ד"ה תמור וכו'
ד"ה נפ' ד"ה תמור וכו'
ד"ה נפ' ד"ה תמור וכו'

לעזי רש"י

איתור"ס [איתור"ס].
חסידיה.

מוסף רש"י

שלוש קנקן בקר על גב
עורו. הכסף נפשו שלמים
ומכלת דמי העור נכסף
ויאלץ לחולין [מחזק' פס.].
לבי מסותא. מרקס. כמו
מסותא. יתכן מחזק' פס.
והפס. [מחזק' פס.]. פס.
מסותא. וז' מול. וז'
מסותא. וז' מול. וז'
מסותא. וז' מול. וז'
מסותא. וז' מול. וז'
מסותא. וז' מול. וז'
מסותא. וז' מול. וז'
מסותא. וז' מול. וז'

לא נצרכה. הא דמתי ר' יחזק' מים ומלח המעורבין ניקמין אלף
כשנתן למיכן שמן: כהכלעס. כשנלח המים והמלח קנה השמן ביוקר
והכלעס זו דמיהן וזי הא גוואל שרי רבי יחזק': וספגיא. כניסותא:
בבקר. האולף וכו' ככל אשר תאור נפשו נפשו נפשו לי למיכת בבקר
ובצאן ובין ובשכר ככל אשר תאור נפשו נפשו נפשו לי למיכת בבקר

בבקר ללמדן שלוקחים בקר אגב
עורו ואלה העור לחולין ואין לרין
למכור ולחזור ולכלול כירושלים:
אגב גיוסוס. אע"ג דאכלא תרתי
עור וגזיה דנפקי לחולין: אגב קנקן.
חזית של חרס שהיין שמור בחוסי
ויאל קנקן לחולין: פסד. שנותנים
מים בחרסנים ולכשהחמין שגמרה
מסיסמו הוי כיון. אלמא מדקמתי
בבקר אגב עורו אלמא כהכלעס
שרי ואע"ג דעור כנפשי נפשי לא
חזי למכור דמאכל צנין דליתרין
ואכלת: דמי דמסורין בבקר. דליתרין
למיכתיה אליה דין ג' ג'.
כ"ה. עורו. המחזק' לכשר וליטו
יכול להפסידו מחיים: אגב גזיה. יכול
לגזוז מחיים והוא אמינא דליתרין
ללא גופא דפירא הוא: קיוסא.
כמו תקניה שניו [ירמיה לא]. כלומר
ללא פירא ממש הוא אלא מים צעלמא
שנכנס בן קיוסא של מחזק'ס. ליגרו"ס
כלע"י: ואי כפכ שר הוא אמינא.
הכלעס לעולם אקירא והאי שר
לאו תמד הוא דליף מיניה דהייב
דמיס של מים כהכלעס אלא הא
שר דביה קעילית היא מחזק'ס
מקוס דמסכרל דלמחזק'ס ככריתוס
[דף יג.]: אגב דביה קעילית ונכנס
למקדש חייב: דאס קן. דלאן לאו
למשיך גזוז הוא דלמא אלא עור
לא הוי כמיס קרא אלא אלא בקר
דלית ליה גזוז: כמאי קא מיסלגי
רבי יהודה ורבי אליעזר. דלמחי

תרייהו [ע"פ] דגיס ניקמין וכליז הוא
דפליגי: והני סנאי דלקמן. דדרשי
פרי מפרי וגידולי קרקע וולד ולדות
האך ותרייהו ממעטי דגיס וכ"ס
זיר: ה"ג לר"א מיטע ציר לר' יהודה
מיטע מים ומלח. דלאו ציר: ה"ג דפניא
ונפסא הכסף וגו': פרי מפרי. עגל ונולד
מחזק'ס וכן שני עגנים מחזק'ס שזועין
החלזנים: וגידולי קרקע. שטון
ניזונין וגידלין מן הקרקע: ולד ולדות
האך. שגזרלו מן האך כמעשה
כרשית: דגיס גידולי קרקע ניגזר.
קסגר שהדגים ניזונין מן הקרקע:

תנאי דלקמן ר' יהודה בן גדיש ור"א דרשי רבוי ומיעוטי והני תנאי דרשי כללי
ופרטי ר' יהודה בן גדיש ור"א דרשי רבוי ומיעוטי ונתתה הכסף בכל אשר
תאור נפשו ריבה ריבה ומיעט וריבה ריבה הכל מאי רבי רבי כל מילי
ומאי מיעט לר"א מיעט ציר לר' יהודה בן גדיש מיעט מים ומלח והני תנאי
דרשי כללי ופרטי ונתתה הכסף בכל אשר תאור נפשו נפשו כלל בבקר
ובצאן ובין ובשכר פרט ובכל אשר תשאליך נפשך חזר ובכל כלל
ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט ומה הפרט מפורש פרי מפרי
וגידולי קרקע אף כל פרי מפרי וגידולי קרקע ותנאי אידך מה הפרט
מפורש ולד ולדות הארץ אף כל ולד ולדות הארץ מאי בינייהו אמר אביי
דגיס איכא בינייהו למאן דאמר פרי מפרי וגידולי קרקע הני דגיס גידולי
אכל

איכא בינייהו. האי תנא דסריב כל דהוא פרי מפרי וגידולי קרקע נפשו. ואקשין דאביי אדאביי. אי דגיס גידולי קרקע ניגזר. אמאי

מערבין בהן אף על גב דמסתמא נקנין ככסף מעשר דפרי מפרי הן
וגידולי קרקע ויש לומר הא דאין מערבין בהן היינו משום דלא חזו
אלא ע"י מיקון וגבי עירוב לרין שיהו ראוין ללכילה כשעה שהעירוב
חל אצל לעומא טומאת אוכל או ליקח ככסף מעשר שפיר דמי מיון
דמו על ידי מיקון אצל דבש שאין

לרין מיקון אס ניקח ככסף מעשר
כל שכן דמערבין זו וכן משני לקמן
טאכפניות דלענין טומאת אוכל שאני
דראוי למתקן על ידי האור ומתני'
דמעילת דקמתי וזמזון שמי סעודות
לעירוב וכניה לעומא טומאת אוכלין
דמשמע דהא כהא טומאת אוכלין
לקמן [ו] היינו דבשר שאין לרין מיקון
ורבא דלמר וזי מערבין כמפוחים
לחדרי והוא מדרכנן עבד דהא
אטו מי לא הוי ידע דניקח ככסף
מעשר דהוי פירי מפרי וגידולי
קרקע דאין לומר דמיייר כמפוחים
של יער לרין למתקן דאס כן לא
מיימי שפיר ממתיני דמעילת:

הוא אמינא מאי שר דביה
קעילית. כל שר דרשות
מיתורא דמיתין דרש דפרטי לרבי
לפרט וכלל דממה נפשו לרבי מרי
מינייהו דלמחר כפרק קמא דקדושין
[דף יג.]: גבי העניקה דלי כמיס לא
הוי אמינא גידולי קרקע לא וזי
כמיס גזין הוי אמינא צעלי חייס לא
ושאר פרטי נמי שמיס לרבי לזוס
דרש ועוד כשנשנות פ"ג [דף כג].
ופרטי כתרל דיומא [דף עו.]. פרי
ואימא דביה קעילית ומשני גמר
שר שר מניר והכא נפקא לן
דמחזק'ס יין אגב קנקן אלא תס
אלטרין שר שר דלא נימא שר
גופיה דביה קעילית היא והכא
לביית דבשכר קאי וקשה דהייב
קאמר הכא דה"א דביית דבשכר
לבייה קעילית אלא הא מכלל ופרט
נפקא דהוי פירי מפרי ועוד הקשה
מח"ס שמואל דהייב צעלי למימר תס
דשכר גופיה לבייה קעילית והאמר
הכא דלי לאו ימור דין אגב קנקן
ה"א דביית דבשכר לבייה קעילית
יש לומר דשכר גופיה צעלי למימר
לבייה קעילית צעלין והכא דבייה
מעורבת עס המים שר רגילים
לתקס ומשיב טפי מתמד ואס תאמר
אמאי לא מוכח תס דשחיה ככלל
לכילה דמחזק'ס תמד ואמר רחמנא
ואכלת וליכא למימר ע"י חניגרון
דלמחזק'ס תס דמיידי דמשכר צעלין
הואיל ואתי מריבויא דבשכר וי"ל
דואכלת לא קאי לבייתין אלא לגופיה
דקרא דהא עור וגזיה ונקנן לאו כני
לכילה ניגזר:

הוא אמינא צאן על גב עורו אין.
ואס תאמר והא נפקא לן
מין אגב קנקן דעור נמי חשיב שומר
דלמחזק'ס כהעור והרועז [פולין דף
קת]. וי"ל דעור לא הוי כל כך שומר
לכשר דמשהפשת לא הוי שומר אצל
יין אי אפשר בלא קנקן:
לירעה

קרקע ניגזר למאן דאמר ולד ולדות הארץ דגיס ממיא איברו וזי אמר אביי דגיס גידולי קרקע ניגזר והאמר אביי

ח א ב מ"י פ"ו חל'
מעשר ע"י חלוקה:
ג מ"י פ"ח שם חלוקה
ח:
ד מ"י שם חלוקה:
יא מ"י פ"ו שם חלוקה
יב ו מ"י שם חלוקה:
יג

רבינו הגאון

הא דתני ר' יצחק כגון
שנתן שמן עד גבי
ומלח והכלית לו דמי
מים ומלח בשמן. פ'י
שנתן השמן לבדו חצי
אימא. ואמר לו הרני
קנה מאכלך השמן
לכדו באישר והמים
והמלח בתבוס. וזמא לן
דבי הא גזינא שרי.
דמתי בן כג אגב
ונתתה הכסף בכל אשר
תאור נפשו בבקר
ובצאן. היה לו לומר
בבקר ללמדן שלוקחין

בקר על גבי עורו. פ'י
פולית דמי עור כבשר.
בצאן כד. ארר יוחנן
מאן דמתיבס ל' [בבקר]
אליא דבן כג ג'
טובילא [מ] ויהי חזית
ל' מסותא. פ'י אני
מסותא כהלמי דבש.
מ"ס חזי כולוה כבש.
ובין ובשכר צריכא.
[לכד] מבקר דלא הוי
ציר דאחי מתי. אמאי
תביה רחמנא. ולא
ימיתב ליה חרונסא.
וכמא פליגי יהודה בן
גדיש דסריב ליקח ציר

כמעט מפרי שני. וזי
אליעזר דאמר. והני
תנאי היבטיא למימר
ליקח. ואמאי הני יהודי
בשכר מיטע כל דבר.
ולא תהי אלא [אלן]
כלכר. עור חזר וכלל
כלל אשר תשאליך
נפשך. חזר וריבה לן כל
דבר שתשאליך נפשך.
ריבה ומיעט וריבה.
למכור כל שוהר בחתיה
בעניין חזר ורשעין לא
חזר ריבוי באחרונה אלא
שריבה הכל. מאי רבי
רבי הכל. אי הכי מיטע
למאי אתא. ואמרין
אתא ל' אליעזר למטע
[ציר]. קסגר בענין עיקר
פירי והאי שימנא ופירי
הוא. ליהודי בן גדיש
למיעט מים ומלח. הני
תנאי דרשי כללי ופרטי.
והניא ונתתה הכסף בכל
אשר תאור [נמשך] כלל.
בבקר ובצאן ובין
ובשכר [כלל]. פ'י.
נפשו אשר תשאליך
נפשך חזר ובכל כלל
ופרט וכלל אי אתה דן
אלא כעין הפרט. מה
הפרט מפורש פרי מפרי
וגידולי קרקע. אף כל
פרי מפרי וגידולי קרקע.
האי תנא דסריב דבי דב
דרכי ר' ישיעאל תנא
מה הפרט מפורש וולד
ולדות הארץ אף כל
ולד ולדות הארץ. מאי

בינייהו אמר אביי דגיס

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones